

[Søren P. Larsen.]

det med Reparationen af det store Skib „Frederik den Ottende“ fandt Sted under denne Regering eller under den tidligere Regering, men det er i og for sig ogsaa underordnet; hvad der kunde have større Interesse, var at faa at vide, hvad det ærede Medlem mente et Ministerium burde og kunde have foretaget sig i et saadant Tilfælde, hvor der ikke gennem en fornuftig Forhandling paa et reelt Grundlag kunde opnaas et Resultat.

Selv om jeg ikke var Medlem af Rigsdagen i 1926, da Ministeriet Staunings store Arbejdsprogram blev behandlet her i Tinget, husker jeg meget vel, at det ikke var Arbejdsløshedshjælpen, som var det bristende Punkt. Hele det Kompleks af Forslag, som den tidligere socialdemokratiske Regering havde udarbejdet, tog i Virkeligheden Sigte paa de Forhold, der var opstaaet, den store og stærkt øgede Arbejdsløshed; enten disse Forslag drejede sig om Igangsættelse af Arbejder eller Hjælp til dem, der ikke kunde faa Arbejde, var der indenfor det ærede Medlem Hr. P. Munchs Parti et meget anset Medlem, der ikke kunde blive træt af at tale om, at man skulde tage sig i Agt for det Blændværk, og som ikke havde stærk Tro til, at man gennem offentligt Arbejde kunde komme den Arbejdsløshed, der fandtes, til Livs.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch talte om haabløst Virvar. Jeg havde paa Fornemmelsen i Fjor, at man fra den Side tænkte sig, at Virvaret vilde være blevet langt større, end det blev i den første Vinter efter den ekstraordinære Hjælps Bortfald; og naar man ser tilbage paa det vanskelige Aar, der er svundet, har de forskellige Faktorer, der skulde medvirke til at afhjælpe de Vanskeligheder, der er opstaaet, i ikke ringe Grad raadet Bod paa de Vanskeligheder, der var til Stede. Derfor kan vi heller ikke i Aar gaa med til at gennemføre det Lovforslag, som her er forelagt af socialdemokratiske Forslagsstillere, hvis Ordfører det ærede Medlem Hr. Einer Jensen er.

Indenrigsministeren (Kragh): Det ærede Medlem Hr. P. Munch fører altid en glat og affabel Tale, udviser altid her

i Tinget en saare glat Overflade, men en Gang imellem aabner der sig for Tilhørerne et Indblik i hans ganske korrumpere politiske Indre af den Beskaffenhed, at de venlige Ord i Virkeligheden er Udtryk for en fuldkommen Hensynsløshed overfor den, som det ærede Medlem betragter som sin Modstander, en Hensynsløshed, der giver sig Udtryk i, at det ærede Medlem ganske ser bort fra alle faktiske Forhold, for i Øjeblikket at finde et Angreb paa den, som han ønsker at angribe. Det er Udtryk derfor, naar det ærede Medlem her siger, at det glæder ham, at Regeringen og Indenrigsministeren er villige til at støtte Kommunerne, naar Talen er om at udføre Arbejder; men, siger det ærede Medlem med sit affable Smil, glat flydende, det er bare kedeligt, at den ærede Minister i Aar staar midt i Overvejelserne, ligesom han gjorde det i Fjor. Hvad er det for en Insinuation, det ærede Medlem her tillader sig? Paa hvilket reelt Grundlag tillader det ærede Medlem sig gennem denne Udtalelse at hævde, at der fra min Side intet er udrettet for at klare denne Sag? Det ærede Medlem savner enhver Berettigelse dertil og burde holde sig for god til at gribe til den Slags Vaaben i Debatten. Jeg har sidste Efteraar gjort Rede for denne Sag under Forhandlingerne da, og jeg har under de Forhandlinger, der førtes med Repræsentanter for Købstadkommunerne, gjort Rede for, at naar der til Indenrigsministeriet var indgaaet Oplysninger om, hvilke Arbejder Kommunerne satte i Gang af Hensyn til Arbejdsløsheden og disse Arbejders Karakter, vilde jeg snarest muligt paa det givne Grundlag underkaste Indberetningerne en Undersøgelse med det Formaal, til saadanne Arbejder, der enten ikke kunde sættes i Gang som Nødhjælpsarbejder eller vanskelig kunde udføres som saadanne, gennem Statskassen at yde et Tilskud, svarende til det, som Nødhjælpsarbejderne fik gennem Arbejdsløshedsfonden.

Derefter har jeg straks i Efteraaret 1927 afkrævet samtlige Landets Købstadkommuner og gennem Amterne Sognekommunerne Oplysninger om, hvilke Arbejder der er sat i Gang. Disse Oplysninger er indkommet, men for mange Kommuners Ved-